

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 4T/127/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320011036
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milena Jakubíková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4320011036.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred samosudcom JUDr. Milenou Jakubíkovou v trestnej veci obžalovaného Z. S. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ písmeno c/ Trestného zákona na hlavnom pojednávaní dňa 16.12.2020

rozhodol:

Obžalovaný:

Z. S., narodený XX.XX.XXXX v M., trvale bytom M., bez prihlásenia bytom M., B. nám. č. XX

je vinný, že

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté dieťa a rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 7C/61/2009 z 03.07.2009, právoplatným 10.07.2009 bol zaviazaný platiť výživné na svoje maloleté dieťa G. S., nar. XX.XX.XXXX mesačne v sume 150,- eur vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred počnúc dňom 10.07.2009 do rúk U. S., matky dieťaťa, túto povinnosť si v mieste trvalého bydliska a na miestach, kde sa zdržiaval v období od 01.12.2017 do 16.12.2020 neplní, čím mu v období od 01.12.2017 do 07.10.2020 vznikol na výživnom dlh v sume 5100 eur v prospech U. S. a v období od 08.10.2020 do 16.12.2020 vznikol dlh na výživnom v sume 450 eur v prospech syna G. S.,

a tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp.zn. 2T 16/2017 zo dňa 16.11.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.10.2018 uznaný vinným pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona

a z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona so zistením poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, s poukazom na § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 2 /dva/ roky 6 /šesť/ mesiacov.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd obžalovanému ustanovuje skúšobnú dobu v trvaní 3 /tri/ roky. Podľa § 51 odsek 4 písmeno e/ Trestného zákona ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe podľa svojich možností a schopností zameškané výživné.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno k/ Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Levice podala dňa 10.9.2020 na obžalovaného Z. S. obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona na skutkovom základe, že hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté dieťa a rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 7C/61/2009 z 03.07.2009, právoplatným 10.07.2009 bol zaviazaný platiť výživné na svoje maloleté dieťa G. S., nar. XX.XX.XXXX mesačne v sume 150,-eur vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred počnúc dňom 10.07.2009 do rúk U. S., matky dieťaťa, túto povinnosť si v mieste trvalého bydliska a na miestach, kde sa zdržiaval v období od 01.12.2017 do dnešného dňa neplní, čím mu v uvedenom období vznikol dlh na výživnom v sume 4.950,-eur v prospech U. S. a tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp.zn. 2T 16/2017 zo dňa 16.11.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.10.2018. uznaný za vinného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona.

Súd vo veci doručil obžalobu, výzvu na predloženie dôkazov obžalovanému a vo veci nariadil hlavné pojednávanie na 17.12.2020. Obžalovaný prevzal obžalobu a predvolanie na hlavné pojednávanie dňa 12.11.2020. Hlavné pojednávanie sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaného v zmysle ust. § 252 ods. 2 Trestného poriadku, nakoľko tento sa na predvolanie súdu nedostavil a súd mal za to, že vec je možné spoľahlivo rozhodnúť a účel konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného, obžaloba a predvolanie mu boli riadne a včas doručené, mal možnosť vyjadriť sa ku skutku pred orgánom činným v trestnom konaní, bol upozornený na možnosť preštudovať spis, urobiť na návrhy na doplnenie vyšetrovania a bol upozornený na možnosť vykonania hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného Z. S., výsluchom svedkyne U. S., svedka G. S., ktorý dňa 08.10.2020 nadobudol plnoletosť, prečítaním listinných dôkazov, správ, charakteristík, odpisu RT, oboznámení spisu Okresného súdu Levice sp.zn. 2T 16/2017 a po ich vyhodnotení dospel ku skutkovým a právnym záverom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný Z. S. v zápisnici v prípravnom konaní, ktorá bola podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku prečítaná uviedol, že mu rozsudkom Okresného súdu Levice bola určená povinnosť platiť výživné na syna vo výške 150 eur každý mesiac, ktoré neplatil, pretože od rozvodu manželstva je bezdomovec. Od rozvodu manželstva nebol nikde zamestnaný, syna nenavštevoval, nekontaktoval, nekupoval mu darčeky. Nie je vedený na úrade práce, nemá žiadny príjem, nepoberá dávky v hmotnej núdzi, nevlastní žiadnu nehnuteľnosť ani motorové vozidlo. Vyživovaciu povinnosť má len voči synovi G.. Svoje konanie oľutoval, ale jeho situácia mu nedovolila platiť výživné pravidelne.

Svedkyňa U. S. na hlavnom pojednávaní dňa 17.12.2020 uviedla, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť voči ich synovi G. neplnil a neplní, syna vôbec nenavštívil, neposielal mu darčeky, nezaujíma sa o neho, nekontaktuje ho písomne ani telefonicky. Vzhľadom na neplatenie výživného, požiadala o priznanie náhradného výživného, ktoré poberá vo výške 150 eur a tiež bol podaný návrh na exekúciu majetku obžalovaného. V rámci exekúcie jej boli poslané dve platby, avšak tie sa týkali predchádzajúceho dlhu, za ktorý už bol obžalovaný aj odsúdený. Od 01.12.2017 neuhradil na výživné žiadnu sumu, syna ani raz nenavštívil a ku dňu pojednávania eviduje dlh na výživnom vo výške 5100,-eur. Tento dlh je do dňa nadobudnutia plnoletosti syna G. do 08.10.2020. Syn je študentom 3. ročníka Strednej polytechnickej školy v K. U..

Svedok G. S., syn obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedol, že s otcom sa vôbec nestretáva, tento neprispieva na jeho výživu a od nadobudnutia plnoletosti mu dlhuje na výživnom 450,-eur. V súčasnej dobe je študentom 3. ročníka SOŠ polytechnickej v K. U., výživu mu zabezpečuje jeho matka, s ktorou býva v spoločnej domácnosti. Počas bežného školského roka každý deň dochádza do školy hromadným dopravným prostriedkom a cestovné predstavuje asi 40 eur mesačne, stravuje sa doma. Otec ho od rozvodu manželstva rodičov nekontaktoval a od vtedy ho ani nevidel.

V zmysle § 263 ods.1, odsek 2 Trestného poriadku /prokurátorka netrvala na výsluchu svedka/ súd vykonal dokazovanie prečítaním zápisnice o výsluchu svedkyne Mgr. C. B. z prípravného konania, ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že pracuje na oddelení pomoci v hmotnej núdzi a náhradného výživného ÚPSVaR Levice a U. S.ovej bolo rozhodnutím ÚPSVaR Levice pod č. LV1/OHN-NVAŠSD/SOC/2020/44332-2 zo dňa 27.01.2020 priznané náhradné výživné vo výške 115,15 eur od 01.11.2019 do 31.12.2019 a od 01.01.2020 vo výške 150,-eur.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie aj listinnými dôkazmi a to : - potvrdením ÚPSVaR Levice o poberaní náhradného výživného za neplatené výživné pre G. S. za rok 2019 a rok 2020, z ktorého vyplýva, že U. S.ovej bolo v roku 2019 vyplácané náhradné výživné v mesiacoch 1/2019 do 6/2019 vo výške po 112,33 eur mesačne a od 11/2019 do 12/2019 vo výške 115,15 eur mesačne a v roku 2020 vo výške 150,-eur mesačne,

- rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 7C/61/2009 zo dňa 03.07.2009, ktorým bolo rozvedené manželstvo U. S.ovej a Z. S., syn G., nar. XX.XX.XXXX bol na čas po rozvode zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu mal. G. sumou 150 eur mesačne počnúc dňom právoplatnosti výroku o rozvode rodičov, vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca k rukám matky mal. dieťaťa,

- rodným listom dieťaťa L.W. nar.08.10.2002, z ktorého vyplýva, že jeho otcom je Z. S., nar. XX.XX.XXXX v P.,

- potvrdením o návšteve školy. Sk z internetovej stránky Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, z ktorej vyplýva, že osoba s rod. číslom XXXXXXXXXXXXXXX je evidovaná ako študent denného štúdia jednej zo slovenských škôl a to ku dňu 30.06.2020 a ku dňu 30.11.2020,

- zápisnicou spísanou exekútorom JUDr. W. E. č. EX 92/2013 o podaní exekúcie na vymozenie zameškaného výživného od 01.02.2011 do 30.09.2013 vo výške 4800,-eur a bežného výživného vo výške 150,-eur od 01.10.2013 na základe rozsudku Okresného súdu Levice sp.zn. 7C/61/2009-25 zo dňa 03.07.2009 v prospech dieťaťa G. S.,

- výpisom zo živnostenského registra Okresného úradu M., z ktorého vyplýva, že obž. Z. S.ovi, s miestom podnikania XXX XX I. XXX, C.: XX XXX XXX zaniklo živnostenské oprávnenie 01.12.2003,

- správami, oznámeniami ÚPSVaR, z ktorých vyplýva, že Z. S. nie je príjemcom pomoci v hmotnej núdzi a ani o ňu nepožiadal, nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nie je poberateľom ani inej štátnej sociálnej dávky,

- oznámením Sociálnej poisťovne, pobočka P., z ktorej vyplýva, že obžalovaný bol naposledy zamestnaný ako zamestnanec v P. P. s.r.o., P. -U. od 25.05.2017 do 25.08.2017 a na základe dohody o pracovnej činnosti bol zamestnaný u U. F. T., M. XXXX/XX, Z. od 20.06.2018 do 19.06.2019, od 25.06.2019 do 30.06.2019 a od 08.07.2019 doposiaľ, poberateľom dávky v nezamestnanosti bol od 17.01.2012 do 16.07.2012,

- správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, oddelenie služieb pre občana, z ktorej vyplýva, že U. S. /nesprávne bolo uvedené R. S./, nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX nepoberá ani v minulosti nepoberala dávku v hmotnej núdzi, bola a je poberateľkou prídavkov na deti od 01.01.2004 mesačne vo výške 49,90 eur, rodičovského príspevku od 01.11.2014 do 30.04.2017 a náhradného výživného od 01.10.2013 do 30.06.2019 a od 01.11.2019 mesačne vo výške 150,-eur,

- prehľadom platieb výživného na G. S., z ktorého vyplýva, že v roku 2017 mal zaplatiť 150,-eur, v období od 1-12/2018 mal uhradiť 1 800,-eur /12x150 eur/, v období od 1-12/2019 mal uhradiť 1800,-eur /12x150 eur/, v období od 1-8/2020 mal uhradiť 1200,-eur /8x150 eur/, avšak neuhradil žiadnu čiastku a tak ku dňu 27.8.2020 bol dlh na výživnom vo výške 4950,-eur.

Súd oboznámil aj spis Okresného súdu Levice sp.zn. 2T/16/2017, z ktorého bolo preukázané, že trestným rozkazom sp.zn. 2T/16/2017 zo dňa 16.11.2017 bol obv. Z. S. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a podľa § 51 ods. 4 písm. d/ Trestného zákona mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť zameškané výživné počas skúšobnej doby podľa možnosti a schopností. Trestný rozkaz sa stal právoplatný dňa 20.10.2018.

Všetky vykonané dôkazy súd vyhodnotil jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 odsek 12 Trestného poriadku a z vykonaného dokazovania mal jednoznačne preukázané, že skutok sa stal, má znaky žalovaného trestného činu, a že tento skutok spáchal obžalovaný, ktorá svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/, písmeno c) Trestného zákona, keď sa najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného -syna G. S. a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a to trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp.zn. 2T/16/2017 zo dňa 16.11.2017. Ku dňu konania hlavného pojednávania obžalovaný dlh na výživnom, ktorý mu vznikol za obdobie od 01.12.2017 do 16.12.2020 nezaplatil.

Z trestnej činnosti je obžalovaný usvedčovaný vlastným priznaním v prípravnom konaní, keď uviedol, že výživné na svojho syna neplatil z dôvodu, že nemá finančné prostriedky, je bezdomovec, nezamestnaný, nepoberá žiadnu sociálnu dávku. Z trestnej činnosti je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou svedkyne matky dieťaťa U. S.ovej, ktorá potvrdila, že obžalovaný napriek tomu, že bol už za také konanie odsúdený výživné neplatil a tak mu od 01.12.2017 do nadobudnutia plnoletosti syna G. ku dňu 8.10.2020 vznikol dlh voči jej osobe vo výške 5100,-eur. Svedkyňa uviedla, že z dôvodu neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovaného požiadala o priznanie náhradného výživného, ktoré poberá vo výške 150,-eur. V kontexte s výpoveďou svedkyne U. S.ovej sú aj potvrdenia ÚPSVaR Levice o poberaní náhradného výživného v roku 2019 a 2020, ktoré je podporené aj výpoveďou svedkyne Mgr. B., ktorá potvrdila, že rozhodnutím ÚPSVaR Levice bolo matke dieťaťa priznané náhradné výživné. Z trestnej činnosti obžalovaného usvedčuje aj svedok G. S., syn obžalovaného, ktorý sa stal dňa 08.10.2020 plnoletým a teda od uvedeného dňa je obžalovaný povinný platiť výživné k jeho rukám, avšak obžalovaný túto svoju povinnosť si neplnil a svedok uviedol, že mu dlhuje na výživnom sumu 450,-eur za obdobie od 08.10.2020 do 16.12.2020. Svedok G. S. uviedol, že nie je zárobkovo činný, nakoľko ďalej študuje na Strednej odbor škole polytechnickej, čo je preukázané aj potvrdeniami zo stránky Ministerstva školstva, vedy výskumu a športu SR, keďže vzhľadom na pandemickú situáciu je škola zatvorená a potvrdenie priamo od strednej školy svedok nevedel predložiť. Z rozsudku Okresného súdu Levice sp.zn. 7C/61/2009 zo dňa 03.07.2009, právoplatného dňa 10.07.2009 bolo preukázané, že obžalovanému bola určená povinnosť platiť výživné voči synovi G. vo výške 150,- eur/ mesačne od právoplatnosti rozsudku 10.07.2009/. Zo zápisnice spisanej u súdnej exekútorky JUDr. W. E. pod č. EX 92/2013 je preukázané, že obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť v zmysle uvedeného rozsudku neplnil a matka dieťaťa G. S. bola nútená podať návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie dlžného výživného za obdobie od 01.02.2011 do 30.9.2013 a tiež bežného výživného od 01.10.2013. Obžalovaný bol za neplnenie si vyživovacej povinnosti voči svojmu synovi G. odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp.zn. 2T/16/2017 a to za obdobie od 01.02.2011 do 16.11.2017.

Rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 7C/61/2009 bola obžalovanému určená povinnosť platiť výživné vo výške 150 eur, a tak mal obžalovaný od 01.12.2017 do 07.10.2020 zaplatiť matke dieťaťa U. S.ovej na výživnom sumu 5100,-eur a to za mesiac december 2017 sumu 150,-eur, za obdobie január až december 2018 sumu 1800,-eur, za obdobie január až december 2019 sumu 1800,-eur, za obdobie január do 07.10.2020 sumu 1350,-eur, z ktorej sumy nič nezaplatil a ku dňu rozhodnutia súdu je dlh na výživnom vo výške 5100,-eur. Od nadobudnutia plnoletosti G. S. dňa 8.10.2020 mal obžalovaný synovi zaplatiť na výživnom ku dňu rozhodnutia súdu sumu 450,-eur, t.j. 3 x 150,-eur. Z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise je preukázané, že obžalovaný nie je vedený ako uchádzač o zamestnanie v evidencii ÚPSVaR M. a nie je ani poberateľom sociálnej dávky alebo dávky v hmotnej núdzi. Je evidovaný v Sociálnej poisťovni ako zamestnanec na základe dohody o pracovnej činnosti, avšak nie je vykázaný žiadny príjem.

Z vykonaných dôkazov je jednoznačne preukázané, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť voči svojmu jedinému synovi neplnil a ani ďalej neplní, uvedená vyživovacia povinnosť mu voči synovi nezanikla, nakoľko G. S. nie je zárobkovo činný, je študentom strednej školy a obžalovaný si ani nevytvoril podmienky, aby si svoju zákonnú povinnosť vedel plniť, keďže nepredložil súdu žiadny doklad, že by sa uchádzal o zamestnanie, nezaevidoval sa ako uchádzač o zamestnanie do evidencie nezamestnaných ÚPSVaR M., nepoberá ani sociálne dávky a zo žiadneho dokladu nevyplýva, že by mu v tom bránili nejaké závažné skutočnosti, napr. nepriaznivý zdravotný stav a pod.

Zo súhrnu dôkazov vykonaných počas trestného konania možno vysloviť záver o zavinení obžalovaného spočívajúcom v nepriamom úmysle v zmysle ust. § 15 písmeno b/ Trestného zákona.

Obžalovaný svojím konaním naplnil znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona tak po stránke objektívnej ako aj po stránke subjektívnej.

Súd upravil skutkovú vetu oproti obžalobe s poukazom nato, že obžalovaný pokračoval v protiprávnom konaní až do vyhlásenia rozsudku (16.12.2020), teda s poukazom na § 122 odsek 13 Trestného zákona súd upravil obdobie v ktorom neplnil svoju vyživovaciu povinnosť a to od 01.12.2017 do 07.10.2020 vo vzťahu k matke dieťaťa a doplnil skutok tak, že vo vzťahu k plnoletému synovi G. S.ovi mu vznikol dlh na výživnom vo výške 450 eur od 08.10.2020 do vyhlásenia rozsudku dňa 16.12.2020. Chráneným objektom tohto trestného činu je rodina a nárok na výživu, ktorý vyplýva z ustanovení Zákona o rodine.

Súd vykonal dokazovanie aj k rozhodovaniu o treste listinnými dôkazmi.

Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že nebol prejednávaný pre priestupok. Z odpisu registra trestov vyplýva, že sa tri krát do rozporu so zákonom, v dvoch prípadoch sa na neho

hľadá akoby nebol odsúdený, naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp.zn. 2T/16/2017 zo dňa 16.11.2017, právoplatným dňa 20.10.2018 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a probačným dohľadom.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z kritérií uvedených v § 34 odsek 1, 2,3, 4 Trestného zákona, prihliadal spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona - obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a svoje konanie oľutoval, zistil aj priťažujúcu okolnosť a to, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený, avšak predmetné odsúdenie je kvalifikačným znakom trestného činu, za ktorý je stíhaný a preto naň súd neprihliadol ako na priťažujúcu okolnosť, teda pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona je 1:0 a teda súd pri ukladaní trestu upravil trestnú sadzbu s poukazom na ust. § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona tak, že sa znížila horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu. V danom prípade je trestná sadzba trestu odňatia za prečin zanedbania povinnej výživy ustanovená v § 207 odsek 3 Tr. zákona v rozpätí od 1 roka do 5 rokov a po znížení hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, bola určená trestná sadzba trestu odňatia slobody v rozpätí 1 rok až 3 roky 8 mesiacov. Zároveň prihliadol na osobu páchatela, jeho osobné pomery, možnosti nápravy. Súd s poukazom na uvedené dospel k záveru, že účel trest bude splnený uložením podmieneného trestu odňatia slobody s uložením probačného dohľadu vo výške 2 roky 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov. Zároveň súd uložil obžalovanému povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné a tiež sa v skúšobnej dobe zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie a to pod hrozbou nariadenia výkonu trestu, ak si uložené povinnosti nesplní.

Uložený trest tak súd považuje za dostatočný a spravodlivý, a hľadiska jeho ochrannej funkcie, represívnej zložky trestu a z pohľadu individuálnej i generálnej prevencie za primeraný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Levice k sp.zn. 4T 127/2020.Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 Tr. por. okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Z odvolania prokurátora, ktoré podal na hlavnom pojednávaní, musí byť zrejmé, či odvolanie smeruje v prospech alebo neprospech obžalovaného.

Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.